

Aký bol náš rok 2017?

JANUÁR Nový rok sme ako vždy privítali aj so zlatými Tholtovcami tradičným ohňostrojom z Páncovej v Ludrovej (mínus 14 stupňov ☺). Je to náááádhera vidieť z kopca okolité dedinky ponorené do tmy ako sa zrazu o polnoci rozžiaria ako vianočný stromček všetkými farbami.... (Ale vždy trošku zrozpačíteť keď si uvedomím, že sú to peniaze doslova vyhodené do ľufu ☺) Medzizastávka cestou na kopec je vždy kostolík kde poďakujeme za dobrá prijaté počas celého roka. Lyžovali sme na Kubínskej holi až do 8.1. (pár dní s nami pobudol aj môj braj Martin s rodinkou). Potom doma sme chodili na rameno korčuľovať, školáci sa snažili poopravovať posledné známky, potešili nás rodinné (50) i kamarátske oslavy, návšteva pátra Jožka, Tomi bol týždeň pracovne v Budapešti (kde mal nejaké zdravotné ťažkosti spôsobivšie mi jednu bezsennú noc ☺) a neobišli nás aj nejaké chorôbky (Dori pohotovosť s uškom, CRP 58, ATB). S dvomi ďalšími manželskými párami sme začali vo farnosti viesť 9-týždňový kurz prípravy snúbencov na manželstvo.

FEBRUÁR sa niesol v znamení stavebných úprav v byte, pri ktorých som sa „naučila“ sieťkovať, stierkovať, dávať rohovníky... ☺. Ale oveľa viac sa mi páčil farský ples, Baškine divadlo v Kaplnej, karnevaly, rodinné oslavy a týždeň jarných prázdnin v Ludrovej ☺. Paľko sa po snowboardovom „ošiali“ znovu vrátil k lyžiam, Dorotka už chodí s nami na lanovke, takže sme na svahu viac spolu....

MAREC Krásna jar bola popretkávaná krížovými cestami v Marianke (jedna chlpská bola celonočná), robením klobások, vzácnou návštevou sr. Ľubomírky, behaním po úradoch, dvoma divadlami (ATAK a Nitra), rodinnou oslavou, pohrebom v Levoči, prednáškou pána Kolníka.... na prelome mesiacov ma manžel poslal na 4 dni načerpať na Pôstnu duchovnú obnovu do Badína....

APRÍL Vďaka riaditeľskému voľnu na Zelený štvrtok som mohla s deťmi ísť doobeda na letisko čakať moju sestru Adku s rodinkou – všetci moji traja (ne)trpezlivo čakali učupení za stĺpom asi pol hodinu kým sa naša írka rodinka neukáže v letiskovej hale – to bolo prekvapko a radosti!!! Týždeň ubehol ako voda.... Ako správne niekoľkoročné majsterky írka v lezení nás Ninka a Nelka vytiahli aj na lezeckú stenu ☺. Ááááale veď každý je na niečo, nie? ☺. Veľkonočné obrady boli krásne zvonjšom i dovnútra.... a na Veľkonočnú nedeľu uzavrela moja sesternica „šnúru“ rodinných pôrodov (za 3 mesiace 4 pôrody mojich bratrancov a sesterníc – z toho 3 boli ich prvé deti ☺, takže sa ešte len rozbiehajú ☺) Tešíme sa s nimi! Paľko oslávil 14 rokov, absolvoval Hobitiu prespávačku zo stretkom, vyhrali opäť dekanátne aj diecézne kolo biblickej olympiády... Dorotka bola na zápise do 1. triedy, Johanka sa pripravuje na 1. sv. prijímanie.... A spolu – predĺžený víkend v Ludrovej.

MÁJ bol plný udalostí krásnych aj ťažkých – Johankine radostné 1.sv. prijímanie 6. mája (bola veľmi šťastná), jeden ťažký príchod na svet plný strachu i dôvery, dva pohreby vzácných ľudí, jedna 50-ka, dve opekačky, jeden školský F – DAY, jedna oslava, jeden zápal spojiviek (Dori), jedno kino (Chatrč), jedny horúčky (Johi), jedna brigádka u kamarátov, jedno celoslovenské kolo biblickej olympiády (Paľko), jeden krásny Deň matiek v škôlke (Dori)... tak ide čas...

JÚN začal klasickým školským MDD na Kamzíku (cca 200 detí ☺), pokračoval krstom Peťky, školskou brigádou, diakonskou i kňazskou vysviackou priateľov, rodinnou opekačkou, Johankinou Školou v prírode, zberom 60 kg jahôd v Rajke, školským bazárom (moja srdcovka ☺), primičnou omšou, pár lekármi, mojim víkendovým úletom-výletom do Prahy (1-krát v živote ☺), 2 rodinnými oslavami, našim 20. výročím svadby, vysvedčením, rozlúčkou so škôlkou a končil tiež klasicky farským víkendovým splavom malého Dunaja ☺.

JÚL Johanka oslávila so spolužiačkami trošku predčasne svoje 9. narodeniny, potešila som sa nostalgickému stretnutiu s kamarátkou Luciou žijúcou v USA, jeden krásny dlhý deň sme strávili v Budapešti s Tominovou milou maďarskou rodinou (ja opäť 1-krát v živote ☺) a potom už priebeh leta klasicky: týždenná duchovná obnova s našim spoločenstvom a pátrom Luciánom z Ríma (vyše 100 duší v Badíne) a potom šuuuup so širokou striedajúcou sa rodinkou (najvyšší stav bolo 19 ľudí ☺) na naše letné sídlo do Ludrovej ☺. Každoročný raj pre deti na dvore – vždy deťmi obsypaný „hojdačkovník“ (rozumej strom ovešaný 6 hojdačkami ☺), kvantá doma vyrobených nanukov („čo záhrada dá“ ☺), hodiny strávené v drevárni pri vyrezávaní (napríklad 50 slimákov ☺, sem-tam dáka trieska), výlety do lesa s košíkmi a následné dlhé krájanie voňavých hribov, večerné „wistovanie“ pri vínku, výhľady 360 z Páncovej (moje miesto M kde som „nad vecami“), pokladovky („Mamiíí, nemáš nejaký poklad? Urobím pokladovku!“), nočná hra (kde deti viac vydesili rodičov ako rodičia deti ☺), chytanie pstruhov v doline (darilo sa i deťom ☺, ale vždy sme ich po krátkom pobyte v našej pozorovateľni pustili), opekanie všeličoho, zbieranie bylín, renovácia náááádhernej 100-ročnej truhlice čo sa mi konečne podarila vydrankať od ocka (vdaka, ocko ☺), tradičný Šamotkov guláš (tých 5 hodín potulovania sa okolo kotlíka a čakania má svoje čaro ☺), zber čučoriedok (deduško Benko so svojimi dcérami a vnúčatami bez medveďa ☺), skákanie s rozbehom do minibazéna, prijímanie návštev cestujúcich po Slovensku, detské tajné „porady“ s náčelníkom Paľkom, bunkre, strašidelné rozprávky, udeľovanie „zlatiakov“ (rozumej vrchnákov od piva ☺).... atď.... Bohu vďaka za všetko.

AUGUST Prečítajte si opäť júl ☺ s tým rozdielom, že posledný týždeň sa nám schladilo o 15 stupňov a slnko sme videli len občas... ako je to možné? Nuž, po 5 rokoch sme šli opäť navštíviť moju sestru Adku (a „skolaudovať“ ich nový dom ☺) do Írska. Pri poslednej návšteve sa tam Dorotka akurát učila chodiť, hrozne pišfala v autosedačke, neznášala

pršiplášť na kočíku... nooo bola to „zábava“ s ňou cestovať po upršanom Írsku ☺) Ale teraz to už bola iná káva ☺! Nádherné skalnaté pobrežia, lanový most ponad more, farebné vresy naokolo, vôňa mora (vonia úúúplne inak ako v Taliansku), púšťanie šarkana a grilovanie na pláži, všade čerstvá zeleň (len zahryznúť ☺), modré hortenzie, vidiecke pokojné sídla, úzke cesty bez krajnice lemované nízkymi kamennými ohradami, za nimi koooopec ovečiek (Adka, máš môj obdiv, najmä na tých kruháčoch ☺) no a Dodo a Noro! Za nimi bolo dievkám smutno skoro ako za sestricami ☺. Vďaka sestrička za prijatie, za 5 rokov sme u Vás opäť ako na koni (to už Paľko bude snáď zmaturovaný ☺). No ale ešte aby som nezabudla – v auguste boli aj dve krásne svadby dvoch krásnych animatoriek Alžbietiek a Tomi prišiel znenazdajky o prácu (volá mi do Ludrovej, že sadá na vlak a príde bo ma oddnes kóóóópec dovolenky ☺)

SEPTEMBER Dorotka začala chodiť do 1. triedy (Spoj.škola sv. Františka, kde aj starší dvaja, ale na elokované pracovisko na Dlhých Dieloch), Tomi začal chodiť do novej práce (vývoj 3D tlačiarne, takže sa po nociach učí nové veci ☺) a ja som začala chodiť na Úrad práce ☺. Zatiaľ sa mi pozícia „žienky domácej“ zdá najvýhodnejšia pre našu rodinu v momentálnom stave. Paľko pokračuje v karate, pripravuje sa na birmovku, Johanka a Dorotka chodia na plávanie a tanečnú (Johanka aj na gitaru) a my sme začali ďalší 9-týždňový kurz prípravy snúbencov na manželstvo. Krásna skupinka 8 párov krásnych mladých ľudí... Johi začala školu hneď aj Školou v prírode ☺. Povzbudením bola národná púť do Šaštína, rodinná oslava jednej 60-ky a jednej 8-ky ☺, návšteva princezien de Tholt z Ludrovej, blahorečenie Titusa Zemana (najmä Dorotku to veľmi oslovilo). Bolesťou srdca sú návštevy sesternice Borky v Chynoranoch. Bezradné stíchnutie pri otázkach Dorotky o zmysle utrpenia, sklonenie sa pred tajomstvom bolesti v dôvere v Božiu Prozretlivosť... je im najbližšia zo všetkých mojich sesterníc. Keď ju vidia už len ležiacu a stále dúfajú, modlia sa....

OKTÓBER Prišli sme práve zo sv. omše, dovarievam nedeľný obed, volá mami... Borka je už s ocinom aj Ocinom... slzy mi kvapkajú do cibule... 31 rokov... srdce na dlani, milovala deti, deti ju... smutné dni sú.... dievky vravia: „Ale veď tam na nás počká...“ Dovidenia v nebi, Borka...

Deň pred jej pohrebom mal pohreb aj Tominov ujo.... človek je konfrontovaný so svojou dočasnou už v tomto „preddušičkovom“ období.... nakoľko sme pripravení?...

Naokolo sa svet nezastavil, dievky majú šarkaniádu, Žofka svadbu, Tobík oslavu, Zuzka krst, Paľko má Noc v škole, Tomi víkendovú Duchovnú obnovu chlapov, Paulus parádny koncert v Garsónke, Johanka oslavy spolužiačok, Vierka griluje, auto je v servise, Šamotko má 37, Spievankovo v kine, deti očkujeme, prednáška José Noriegu, skvelá ZOO v Zlíne, jablkový deň v škole, pokazila sa sušička.... na záver mesiaca 5 dní stíšenia sa (a hrabania lístia a stavania snehuliakov... ☺) v Ludrovej s bráškom T a rodinkou ☺.

NOVEMBER Deti milujú dušičkovú oktávu, ochotne až zanietene chodievajú zapalovať sviečky po cintorínoch.... Kofko zachránime...?

Nie, my nestarneme, my dozrievame.... aspoň tak sme sa upokojovali na stretávke po 20 rokoch z gymnázia (Vazka). Radosť vidieť ľudí, s ktorými sme drali školské lavice.... Spomienky na vysokoškolskú mladosť vo mne vyvolala aj návšteva intrákov v Mlynskej doline – dievky som vzala do UPC na koncert Close Harmony Friends (Dorotka v 1. rade aj zabudla od úžasu zavrieť ústa ☺). Nuž a moje „for the first time“ som tento rok uzavrela tretím hlavným mestom a to Viedňou. Vierka tam bola ako doma a našich spolu 6 detí si užili všetko – od metra až po žraloky a hladkanie opíc. Deň boja za slobodu sme oslávili Malokarpatskou vínnou cestou (ja v dámskom zložení, Tomi deň na to v pánskom ☺). Ešte nás čakajú klobásky, Katarínska zábava, lampiónový sprievod u švagrošky...

DECEMBER a Advent môže prísť ☺. (Nielen v škole na besiedke ☺)

Vraví sa: „Aký Advent, také Vianoce“.